

कपटपटु त्रि० कपटे पटुः ७३० । १। इन्द्राय चारदने २ ऐन्द्र-  
जायिकप्रभृतौ च । “इन्द्रयन् प्रजास्त्रयन्तेन कपटपटु-  
रैन्द्रजायिकः” भाषः

कपटेश्वरो स्त्री कश्चिद् शुभः पटस्तत्तुल्यं फलमीडे ईश-  
वरत् । श्वेतकण्टकरीड्यो राजनि० । तस्याः श्वे-  
तफलस्य जलवन्तुपटाकारत्वात् तयात्वम् ।

कपन पु० कप(मौ०)-ल्यु । कम्पने घुणादौ कपो“कपनाः  
कम्पनाः कम्पयो भवन्ति” निरु० ६, ४, “इहं कपनेव वे-  
धमः” क० ५, ५४, ६, कपनाः कम्पनाः कम्पनः इहं  
घुणः दयः” भा० । “सैष दाशरह्योरामः” इत्यादिवत्  
पाद पूरणार्थः कपनेवेत्यत्र सन्धिः ।

कपर्द पु० पर्ज पूरणे क्तिप् रात् वज्रोपे पर् पूरतिः कस्य  
गङ्गाजलस्य परा पूर्या दायति शुध्यति क+पर+दै-क ।  
हरजटायां । केन सुखेन परा पूर्या दीयते दा-  
वज्रये क । श्वराटके अत्यर्थं कन् अत्रार्थे पुं स्त्री० ।  
स्त्रीत्वे टाप् अत इत्यम् । कपर्दिकापत् । दपर्दक-  
भेदाश्च राखनि० दर्शिता यथा । १। सुवर्णवर्णा सिंही  
२। धूम्रवर्णा व्याघ्रो, ३। पीतवर्णा सितोदरा मृगी, ४। श्वेत-  
वर्णा हंसी ५। नातिदीर्घिका विदला, कपर्दस्य उपर  
रभेदः भावप्र० उक्तः तद्वाक्यञ्च कनकरसश्चे दर्शि-  
तम् । तस्य गुणश्च ततोक्ता यथा ‘कपर्दो दाहपित्ता-  
कमोघहः शोथहः सरः’ । राजनि० त “कपर्दः कटुति-  
क्तोणः कर्णमृलद्रुषापहः । शुल्भमृलनेत्रदोषनाशनः  
परिकीर्तितः” । “पञ्चाङ्गान् शौचार्थान् कपर्द्धान्” यजु० ।  
“यद्यहमिदं सक्तुयरावं विक्राय दय कपर्द्धान् प्रा-  
प्नोमि” हितो०

कपर्दिन् पु० कपर्दः अक्षयस्य इति । महादेवे । “इमां ह्माय  
तव्ये कपर्दिने” यजु० १६, ४७, २। जटायुक्तमात्रे त्रि०  
स्त्रियां ङीप् । “मृणावव्याववयया वेणीवम्वकपर्दिनी ।  
हरासुकारिणी पाद लीलया पार्वती जगत्” सा० द०

कपर्दीश पु० काशोस्त्रे शिवलिङ्गभेदे । “काशेश्वरकपर्दीशो  
चरणावतिनिर्गमो” काशोख० २३ अ० ।

कपाट अस्त्री० कं वातं पाटयति तद्वतिं क्णश्चि पट-णिच्-  
अच् । हारावरणन वातरोधके स्त्रनामख्याते काठमये-  
द्रव्ये । “मोहहारकपाटपाटनकरी मातासपूर्णे शरो” अक्षपू-  
र्याशिवः । अर्द्धादि अमरः । अणलत्वात् स्त्रियां ङीप् ।  
कपाटीत्यण्ये । “कपाटविष्णोऽमनोरमोरः” भाषः कपा  
टव्याः परिणङ्कमरः” रघुः । “कपाटयुक्तमघातं समं

भूयाश्च भारत !” भा० आ० १४७ अ० । “कपाटयन्मूर्ध्नि  
बभूवुः सञ्जडोयलाः” भा० व० २८३ अ० । अत्रार्थे  
कन् । कपाटिका स्वल्पकपाटे (खिड़कीर कशाट) कपा-  
टिका+स्वाये शर्करा+ङ् । कपाटिक तत्रार्थे न+स्वाधि-  
कप्रत्ययाः प्रकृतलिङ्गान्यतवर्त्तन्ते इत्युक्तेः लिङ्गातिक्रमः  
कपा(वा)टघ्न त्रि० कपा(वा)टं हन्ति शक्नौ हन-टक् ।  
कपाटघातशक्तिबुक्ते चौरभेदे । (टाका इत) ।

कपाटसन्धि पु० कपाटं सन्धीयतेऽत्र सन्+धा आधारे  
णि । शरकाठेन कपाटयोजनसन्धिभेदे ।

कपाटसन्धिक पु० सुश्रुतोक्ते कर्णवन्धरूपकर्णरोगभेदे तत्र  
हि “एवं विवर्द्धितः कर्णच्छिद्यते त द्विधा यथास्म ।  
दोषतो वाभिघाताद्वा सन्धानं तस्य मे शृणु । तत्र स-  
मासेन पञ्चदश कर्णवन्धनाकृतयः” इत्युद्दिश्य “नेमिसन्धान  
इत्युपक्रम्य “कपाटसन्धिकोऽर्द्धकपाटसन्धिकः” इत्यादिना  
विभज्य । “अभ्यन्तरदीर्घकपाटविरतरात्रपाणिः कपाटस-  
न्धिक” इति वदितः । उत्पलभेदकश्चेत् १२२४० विवर्द्धितः ।

कपाल अस्त्री० कं जलं शिरोऽङ्गा पालयति पाल-अण् कप-सौ०  
आहन् वा । १। घटादेरवयवे ‘कपालतरुसंयोगात् संयोग-  
कारकृन्मयोः’ भाषा० । २। समूचे च भेदि० । ४। शिरोऽस्थि  
(माथारखुलि) नरशिरः कपालं शुचिमाख्यकृत्वाच्छ्रव-  
दियत्तुमानामाभाख्यमिति मयुरानाथः ‘कपालनेत्रान्तर-  
लक्ष्मणैः’ कुमा० । “कपालं वा स्यादथ चन्द्रशेखरम्”  
‘कपालमेवामलशेखरम्’ कुमा० । ५। यथादेभिर्चांपाले  
‘कपालं वृक्षमूलानि कुवेलमसहयता । समता चैव सर्व-  
सिद्धेतनुमुक्तस्य लक्षणम्” मनुः । “नग्नो सुखः कपालेन  
भिजार्थो क्षुत्पिपासितः” मनुः ‘कपालपाणिः पृथिवीमटतां  
चौरमटतः’ रामा० । ६। अण्डादीनामवयव वा ‘द्राक् पर्था-  
प्रकपालसंघटमिदं दृक्प्राणदभाण्डोदरेत्यादि’ कोरच०  
‘कुक्कुटाण्डकपालानि सुमनोमुक्तानि च” । ‘कुक्कुटाण्ड-  
कपालानि कतकं मधुकं समम्” सुश्रु० । ७। भर्जनपात्रभेदे  
(खोला) । “कपालमृष्टाम् संतून् कारयित्वा” सुश्रु० ।  
पयस्त्रयपुरोडायादिषंकाराधारे ऋक्षयपालभेदे ।  
“अष्टनः कपालाश्चविचि” प्रा० । अष्टाकपालः पुरोडाशः  
एवमेकादशकपाल इत्यादि । “कपालानि वोपदधाति  
पुरोडाशं चाधिश्रपयाति” तैत्ति० १, ६, ६, २ । “अग्नये-  
गायत्राय त्रिवृते राधनरायाटाकपाल, इन्द्राय त्रैष्टुभाय  
पयुदगाय बार्हतायैकादशकपालो, विश्वेभ्यो देवेभ्यो  
जानतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैक्षेभ्योद्वादशकपालो, सिन्धुव-